

πατέρα τον, λεηλατεῖ ταῖς ἄκραις τῆς Μακεδονίας.
 Ἐγαντίον αὐτὸν γυρίζοντας δὲ Ἀντιγόνος ἀπὸ τὴν
 Ἑλλάδα, μένοντας εἰς ἀπορίαν ἀπὸ λειπούσης
 τῶν σρατιωτῶν, ἔχασε καὶ τὸ βασίλειον καὶ τὸ
 σράτενμα. Ὁ νίδος αὐτῷ Αημήτρως πολλὰ πιεῖ,
 ἀπόντας δὲ πατέρας, ἀφ' ἐπεριμάζοντος τὸ σράτεν-
 μα, ὅχι μόνον τὴν χαμένην Μακεδονίαν ἁνά-
 λαβε, ἀλλὰ ἔγινυ μνήμη ἀκόμα καὶ τὸν Αλέξαν-
 δρον ἀπὸ τὸ βασίλειον τῆς Ἡπείρου. Τόση ήταν
 εἰς ἐκείνας τὰς χρόνας καὶ η ἀκατασαβία τῶν σρα-
 τιωτῶν, καὶ η εὐματαθολία τῆς τύχης, ὡςε ἀμοι-
 βιώσις οἱ βασιλεῖς, τώρα φυγάδες, τώρα βασιλεῖς
 φαικονταν.

Κεφ. 3. Ὁ Αλέξανδρος λοιπὸν, ἀφ' ἐφυγάς
 κατάφυγε εἰς τὸν Ἀκαρνάνιας, ἐγκατασήνεται πά-
 λιν εἰς τὸ βασίλειον, ἐπιθυμέμενος ἀπὸ τὰς ηπει-
 ρώτας καὶ βοηθόμενος ἀπὸ τὰς συμμάχες. Τὸν
 αὐτὸν χρόνον δὲ βασιλεὺς τῶν κυρηναίων Ἀγας
 ἀπόθανε· δὲ διοῖρος πρὸ τῆς ἀρρώστιας τοῦ, τὴν μονο-
 γενῆ κόρην την Βερενίκην, διὰ νὰ τελειώσῃ ταῖς δια-
 φοραῖς ὅπε εἴχε μὲ τὸν ἀδελφὸν την Πτολεμαῖον, τὴν
 ὑποσχέθηκε γυναῖκα εἰς τὸν νιόν τοῦ. Πλὴν μετὰ
 τὸν θάνατον τῆς βασιλέως, η μητέρα τῆς παρθένεια
 η Ἄρσινόη, διὰ νὰ λύσῃ τὸ συνοικέσιον ὅπε ἔγινε
 χωρὶς τὸ θέλημάτης, ἐπεμψε νὰ κράξειν ἀπὸ τὴν
 Μακεδονίαν τὸν Αημήτριον ἀδελφὸν τῆς βασιλέως
 Ἀντιγόνου, διὰ νὰ τὸν δώσῃ καὶ τὴν κόρην της καὶ
 τὸ βασίλειον. Ὁ Αημήτριος καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὴν
 κόρην τῆς Πτολεμαίας ήταν γεννημένος. Εὐθὺς
 λοιπὸν ὅπε προσκαλέσθηκε, κινησε, καὶ ἔχωντας
 δόμοιν ἄνεμον, πέταξε ταχύτατα εἰς τὴν Κυρήνην,

